

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/234/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217210762
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Holíč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2217210762.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu: JUDr. Martin Holíč a členiek senátu: Mgr. Renáta Gavalcová a JUDr. Bibiána Ťažiarová, v právnej veci žalobkyne: O. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B., N. XXX/XX, zastúpenej JUDr. Gejzom Sidóom, advokátom, Dunajská Streda, Malá 13, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a. s., Piešťany, Teplická 7434/147, IČO 36 234 176, o zaplatenie 2.522,92 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 12C/23/2017-53 zo dňa 15.02.2018, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanému priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Rozhodnutie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 100 ods. 1, § 107 ods. 1 a 2, § 451 ods. 1 a 2, § 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Vecne argumentoval tým, že začiatok plynutia premlčacích dôb je určený okamihom, keď došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa oprávnený dozvie vtedy, keď pozná skutkové okolnosti, z ktorých možno usudzovať na získanie bezdôvodného obohatenia na jeho úkor, a to aspoň v takej výške (objektívne vyčíslenej v peniazoch), že právo na jeho vydanie možno dôvodne uplatniť na súde. Bezdôvodné obohatenie získané z absolútne neplatného právneho úkonu vzniká od samého vzniku právneho úkonu. Objektívna premlčacia doba začne teda plynúť už od vzniku takéhoto právneho úkonu. Subjektívna premlčacia doba začne plynúť odvtedy, keď sa oprávnený dozvie, že bolo získané bezdôvodné obohatenie a kto ho získal. Tieto okolnosti sa oprávnený obvykle dozvie už v čase vzniku absolútne neplatného právneho úkonu, ale môže sa o nich dozvedieť aj neskôr. Žalovaný sa nároku žalobkyne bránil tým, že na jeho strane prijal plnenie zo zmluvy platnej. Tu však súd poukazuje na to, že súdom v predchádzajúcom v spore bolo konštatované, že nemá nárok na poplatky a úroky a žalobkyňa mala na úvere zaplatiť výlučne sumu, ktorú prečerpala, pričom zaplatila viac. Plnenie, ktoré žalovaný prijal od žalobkyne platbami na úvere nad rámec prečerpaných peňažných prostriedkov žalobkyňou, je tak povinný žalobkyni z titulu bezdôvodného obohatenia vrátiť. Keďže však vzniesol námietku premlčania, súd sa s ňou musel vysporiadať, na základe čoho konštatuje, že námietka premlčania bola dôvodná. Žalovaná sa síce najneskôr právoplatnosťou rozhodnutia, na ktoré sama odkazuje v žalobe dozvedela, že na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu, keď súd v predmetnom rozhodnutí konštatoval, že plnila nad rámec svojej povinnosti a preto jej začala plynúť (subjektívna) premlčacia lehota na uplatnenie nároku. V tomto smere treba konštatovať, že žaloba bola podaná včas. V súvislosti však s objektívnou - trojročnou premlčacou lehotou, táto začala plynúť

platbami žalobkyne žalovanému nad rámec úverovej istiny. Sumu uplatnenú na zaplatenie v tomto spore žalobkyňa zaplatila dňom úhrady poslednej platby (59,75 eur) - 20.10.2012 (ako táto skutočnosť vyplýva zo spisu vo veci sp. zn. 8C/189/2014 na č. listu 17 až 21, kde je žalovaným predložený výpis čerpania, splátok a úhrad), objektívna lehota tak uplynula najneskôr 20.10.2015, jej uplynutím došlo k premlčaniu nároku na vrátenie bezdôvodného obohatenia, a keďže sa v spore žalovaný úspešne premlčania dovolal, súd žalobu zamietol. Súd žalovanému ako úspešnej strane sporu priznal podľa § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov voči žalobkyňi podľa pomeru procesného úspechu v rozsahu 100%. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

3. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal prostredníctvom právneho zástupcu žalobca odvolanie z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca má za to, že uvedené právne posúdenie veci predstavuje právnu vadu rozhodnutia, keď súd na zistený skutkový stav právnu normu o plynutí objektívnej premlčacej lehoty nesprávne aplikoval. Pri práve na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je ustanovená dvojitá kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna, ktorá je dvojročná, a objektívna trojročná, resp. desaťročná. Ich začiatok je ustanovený odlišne a ich vzájomný vzťah je taký, že sú od seba nezávislé čo do svojho plynutia, jeho začiatku aj konca. Ak skončí plynutie niektorej z nich, právo sa premlčí bez ohľadu na druhú premlčaciu dobu (v predmetnom konaní bola vznesená námietka premlčania žalovaným). Súd v bode 8 odôvodnenia rozsudku uvádza, že „...BO získané z absolútne neplatného právneho úkonu vzniká od samého vzniku právneho úkonu. Objektívna premlčacia lehota začne teda plynúť už od vzniku takéhoto právneho úkonu.“ Z uvedeného vyplýva, že súd považuje Úverovú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru zo dňa 15.03.2002, resp. platby žalobcu žalovanému nad rámec úverovej istiny za absolútne neplatný právny úkon. Žalobca s uvedeným nesúhlasí, nakoľko je nesporné, že strany dňa 15.03.2002 uzatvorili Úverovú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 4.228,67 € a žalobca žalovanému celkovo vrátil sumu 6.751,59 €. Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda č. 8C/189/2014-64 zo dňa 11.09.2014 v právnej veci navrhovateľa Home Credit Slovakia, a.s. proti žalobcovi o zaplatenie 1.279,09 € s príslušenstvom súd návrh žalovaného zamietol v plnom rozsahu, pretože - v súlade s odôvodnením rozsudku 8C/189/2014-64 zo dňa 11.09.2014 - žalovaný /tedy navrhovateľ/ neunesol dôkazné bremeno o existencii platnej dohody o úrokoch a poplatkoch. Súd v predmetnom rozsudku deklaroval, že medzi stranami nebola uzavretá platná zmluva ani dohoda o úrokovej sadzbe, o úrokoch a poplatkoch. Celú úhradu vykonanú žalobcom mal žalovaný jedine započítať na úhradu dlhu na istine úveru. Z uvedeného vyplýva, že žalobca zaplatil viac ako mal, to z právneho dôvodu, ktorý v čase vykonaných úhradách žalobcom ale existoval, a ktorý právny dôvod odpadol až deklarováním súdu o tom, že žalovaný /tedy navrhovateľ/ nemal nárok na úroky, nakoľko úverová zmluva neobsahovala sumu úrokov a iných poplatkov. Z uvedeného dôvodu súd návrh žalovaného /tedy navrhovateľa/ v celom rozsahu zamietol. Pre určenie začiatku plynutia objektívnej premlčacej doby v zmysle § 107 ods. 2 OZ je rozhodujúci okamih, kedy bezdôvodné obohatenie skutočne (fakticky) vzniklo; inak povedané, aby bolo možné uvažovať o premlčaní práva, musí toto právo najskôr vzniknúť. Okamihom, od ktorého sa začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby odvíja, je teda okamih vzniku zodpovednostného vzťahu z bezdôvodného obohatenia, a to bez ohľadu na to, či oprávnený subjekt o svojom práve na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia vedel alebo nie. Z uvedeného logicky vyplýva, že predpokladom určenia začiatku objektívnej premlčacej doby je predovšetkým kladná odpoveď na otázku, či bezdôvodné obohatenie vzniklo, a na ňu nadväzujúci záver, kedy k tomu došlo (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 11. decembra 2008, sp. zn. 33 Odo 1136/2006). V predmetnej veci, podľa názoru žalobcu, BO vzniklo okamihom vyslovenia nároku žalovaného za nedôvodný súdom /t.j. ku dňu právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. 8C/189/2014-64 zo dňa 11.09.2014, teda ku dňu 15.06.2015, ako okamih vzniku záväzkového vzťahu z BO/, pretože do tohto momentu žalobca plnil na základe perfektného právneho úkonu v súlade so záväzkami žalobcu voči žalovanému vyplývajúcich zo záväzkovoprávneho vzťahu /úverová zmluva/ medzi stranami; teda žalobca mal právny dôvod na plnenie. Právny dôvod plnenia pre žalobcu odpadol až súdnym deklarováním požiadavky žalovaného na úroky za protiprávnu, pričom rozhodnutie súdu nemalo za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu, resp. nešlo o také plnenie žalobcu, kde od začiatku nebol právny dôvod na plnenie, čím žalobca pre účely predmetného konania vylučuje uplynutie /aj/ objektívnej premlčacej doby. Žalobca pre vyššie uvedené dôvody má za to, že jeho nárok na vydanie BO nie je premlčaný, je opodstatnený a uplatňovaný v súlade s hmotnoprávnymi podmienkami o BO a procesnými podmienkami CSP. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

4. Žalovaný odvolanie nepodal, k doručenému odvolaniu žalobcu sa nevyjadril.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), bez potreby doplnenia dokazovania, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 CSP.

6. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnené odvolacie dôvody a na odôvodnenie preskúmaného rozsudku bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vecne, keď dospel k záveru, že právo žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle ust. § 107 ods. 1 a 2 je premlčané.

7. Z obsahu spisu a dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplýva, že žalobou zo dňa 16.05.2017 sa žalobkyňa domáhala rozhodnutia súdu, ktorým by bol žalovaný zaviazaný na zaplatenie sumy 2.522,92 eur a na náhradu trov konania titulom bezdôvodného obohatenia. Nárok odôvodnila tým, že ako spotrebiteľ uzatvorila so žalovaným dňa 15.03.2002 úverovú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, žalovaný jej poskytol úver vo výške 4.228,67 eur a žalobkyňa žalovanému celkom vrátila sumu 6.751,59 eur. Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 8C/189/2014-64 zo dňa 11.09.2014 (právo platným dňa 15.06.2015) súd žalobu žalovaného (v postavení žalobcu) proti žalobkyni (v postavení žalovanej) o zaplatenie 1.279,09 eur s príslušenstvom zamietol v plnom rozsahu. Súd zmluvu o úvere posúdil za neplatnú, pre absenciu sumy na úrokoch a poplatkoch, z ktorého dôvodu je úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa na úvere preukázateľne uhradila sumu spolu 6.751,59 eur, pričom mala vrátiť iba istinu na úvere, celkom vo výške 4.228,67 eur, a teda žalovaný získal majetkový prospech vo výške 2.522,92 eur plnením bez právneho dôvodu s poukazom na § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Výzvou zo dňa 26.10.2016 žalobkyňa cestou advokáta vyzvala žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia, žalovaný nereagoval. Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 8C/189/2014-64 zo dňa 11.09.2014 súd zamietol žalobu podanú dňa 01.07.2014 žalovaným, ktorou sa domáhal proti žalobkyni zaplatenia sumy 1.279,09 eur s príslušenstvom titulom nesplateného úveru poskytnutého na základe zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru. Podľa odôvodnenia rozhodnutia súd zistil, že žaloba nebola podaná dôvodne ani sčasti, keď zistil, že žalovaný so žalobkyňou uzavrel písomnú zmluvu o poskytnutí úveru dňa 15.03.2002 s určeným úverovým rámcom, ktorá zmluva neobsahuje údaj o úrokoch a úrokovej sadzbe a o poplatkoch, preto žalovaný nemal na úroky a poplatky právo a celú úhradu vykonanú žalobkyňou mal započítať výlučne na úhradu dlhu na istine úveru, ktorý čerpal. Žalobkyňa zaplatila viac a preto žalobu zamietol.

8. Z takto zisteného skutkového stavu teda nepochybne vyplýva, že pokiaľ žalobca splatil žalovanému na zaplatenie poskytnutého úveru okrem istiny aj úroky a poplatky, plnil tieto žalovanému bez právneho dôvodu, nakoľko predmetný úver bol bezúročný a bez poplatkov pre nesplnenie náležitostí vyžadovaných zákonom o spotrebiteľských úveroch, už od svojho vzniku, teda už v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy neexistoval právny titul, ktorý by žalovanému nárok na platenie úrokov a poplatkov od žalobcu zakladal, preto prijatím peňažných plnení žalobcu na úroky a poplatky, sa žalovaný v zmysle § 451 ods. 2 OZ bezdôvodne obohatil, nakoľko v rozsahu prijatých úrokov a poplatkov získal majetkový prospech bez právneho dôvodu.

9. Rozhodujúcou právnou otázkou zostalo posúdenie premlčania, nakoľko žalovaný vzniesol námietku premlčania a súd prvej inštancie ju považoval za dôvodnú a žalobu v celom rozsahu zamietol práve z dôvodu premlčania.

10. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

11. Podľa § 107 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (ods. 1). Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo (ods. 2).

12. Základným inštitútom premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práv a im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva. Dôvodné vznesenie námietky premlčania v občianskom súdnom konaní má totiž za následok, že súd nemôže oprávnenej osobe právo (nárok) priznať (§ 100 ods. 1 tretia veta OZ). Pritom zásada hospodárnosti konania musí viesť konajúci súd k tomu, aby prednostne posúdil v konaní vznesenú námietku premlčania vzhľadom na to, že v prípade jej oprávnenosti takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez potreby vykonávania ďalších dôkazov na zistenie napr. výšky bezdôvodného obohatenia a pod. (por. rozsudok NS SR sp. zn. 3 Cdo 145/2007 z 24.10.2005).

13. V prípade premlčania práva pri bezdôvodnom obohatení je v ustanovení § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka stanovená dvojitá kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna a objektívna. Subjektívna premlčacia doba je dvojnásobná, objektívna premlčacia doba je buď trojnásobná, keď bezdôvodné obohatenie vzniklo z neúmyselného konania (z nedbanlivosti) alebo desiatročná, ak bezdôvodné obohatenie bolo spôsobené úmyselne. Ich začiatok je stanovený samostatne; kým subjektívna premlčacia doba plynie odo dňa, kedy sa oprávnený dozvie o skutkových okolnostiach, z ktorých možno vyvodiť vznik bezdôvodného obohatenia a to, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil, pri objektívnej premlčacej dobe je pre začiatok jej plynutia rozhodujúci deň, kedy skutočne (fakticky) došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia. Obe premlčacie doby sú nezávislé čo do svojho priebehu, jeho začiatku i konca a ak skončí priebeh jednej z nich, právo sa premlčí bez ohľadu na druhú premlčaciu dobu. Pre vzťah objektívnej a subjektívnej premlčacej doby však platí zásada, že lehota so subjektívne stanoveným začiatkom nemôže skončiť neskôr ako lehota s objektívne stanoveným začiatkom, ale môže skončiť najneskoršie s ňou. Objektívna premlčacia doba, ktorá je určená nezávisle na subjektívnych dôvodoch dotknutých osôb, vždy začína plynúť odo dňa, kedy k bezdôvodnému obohateniu reálne došlo. Platí, že subjektívna premlčacia doba sa musí zmestiť do objektívnej premlčacej doby. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby je v zmysle § 107 ods. 2 OZ rozhodujúce faktické získanie bezdôvodného obohatenia, pričom v tomto prípade ide o splátky, ktorými žalobca ako dlžník zaplatil žalovanému ako veriteľovi viac, ako len vrátil prijaté plnenia istiny úveru.

14. V danom prípade žalobca mohol svoje právo na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatniť na súde najneskôr dňom nasledujúcim po zaplatení poslednej splátky vo výške 59,75 eur dňa 20.10.2012, nakoľko jej zaplatením sa žalovaný bezdôvodne obohatil. Premlčacia doba tak začala plynúť najneskôr dňa 21.10.2012 a uplynula 21.10.2015, žalobu podal žalobca na súd až dňa 16.05.2017, t.j. po uplynutí 3-ročnej objektívnej premlčacej doby a nakoľko žalovaný uplatnil námietku premlčania, v zmysle § 100 ods. 1 OZ nemožno žalobcovi premlčané právo priznať.

15. Odvolací súd považuje za nesprávny názor žalobcu, podľa ktorého bezdôvodné obohatenie vzniklo až okamihom vyslovenia nároku žalovaného za nedôvodný súdom /t.j. ku dňu právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. 8C/189/2014-64 zo dňa 11.09.2014, teda ku dňu 15.06.2015, pretože do tohto momentu žalobca plnil na základe perfektného právneho úkonu v súlade so záväzkami žalobcu voči žalovanému vyplývajúcich zo záväzkovoprávneho vzťahu /úverová zmluva/ medzi stranami; teda žalobca mal právny dôvod na plnenie. Rozhodnutie súdu o tom, či je úverová zmluva platná, resp. či je úver bez úrokov a bez poplatkov, bolo len rozhodnutím o predbežnej otázke v

žalobe o zaplatenie, toto rozhodnutie nemá konštitutívny ale len deklaratórny charakter, z čoho vyplýva, že žalobca mal povinnosť žalovanému vrátiť len istinu poskytnutého úveru a bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného vzniklo prijatím plnenia nad rámec istiny úveru a to v okamihu prijatia tohto plnenia, od ktorého sa odvíja aj plynutie 3-ročnej objektívnej premlčacej doby. Rozhodnutie súdu, z ktorého vyplynul záver o nedôvodnosti plnenia nad rámec istiny, preto nemalo na plynutie premlčacej doby žiaden vplyv.

16. Ďalšie odvolacie argumenty žalobcu odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadavať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu žalobcu odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

17. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie, vrátane vecne správneho výroku o náhrade trov konania, odvolacími dôvodmi osobitne nenapadnutého, v súlade s ust. § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovení § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom v odvolacom konaní úspešnému žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko nebolo preukázané, že by mu nejaké trovy odvolacieho konania vznikli.

19. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).